fluiten naar de regels

Het is voetbal wat de klok slaat bij Van Dijk

„Spelers durven minder tegen me te zeggen dan tegen een man. Of ze doen het op een andere manier." Foto Jan Mulder

Als supporter van Telstar zag ze zaterdag in Sittard haar favoriete club gelijk spelen en zondagmiddag floot ze De Valken-Hercules Zaandam. Het leven van scheidsrechter Jessica van Dijk (39) uit Assendelft draait om voetbal, voetbal en nog eens voetbal.

Van Dijk mist zelden een wedstrijd van Telstar, de club waar ze financieel manager is geweest. En bij Blauw-Wit W uit West-Knollendam is Van Dijk het boegbeeld van het vrouwenvoetbal. Na vijfentwintig jaar zelf te hebben gevoetbald in het eerste staat ze dit seizoen als trainer van vrouwen 1 voor de groep terwijl ze al langer de meiden onder twintig traint. ,,Ik ben tussendoor nog wel een jaar naar ZCFC geweest maar dat was omdat we dat seizoen geen eerste elftal hadden.''

Om het trainen en coachen beter onder de knie te krijgen doet ze momenteel de opleiding voetbalcoach Senioren 1 maar ambitieus in het trainersvak is ze niet. ,,Ik sta liever zelf op het veld. Ik vind het leuke aan scheidsrechter zijn dat ik betrokken blijf bij het spelletje. Ik geniet van goed gegeven ballen. Als ik precies in een lijn sta van een mooi schot of een pass vind ik dat prachtig. Ik vind het ook leuk op ergens te komen waar ik nooit eerder ben geweest. Bij De Valken ben ik ook voor het eerst."

Van Dijk let bij een voetbalclub dan ook op alles. Het valt haar meteen op dat er geen lichtmasten staan rond het A-veld en haar ogen vallen op de zuil voor de wedstrijdbal.

,,Kijk Evi, dat is een mooie sokkel met de bal erop", zegt ze tegen haar dochter. ,,Meestal zijn die dingen van plastic maar deze is van hout."

Evi gaat naar iedere wedstrijd met haar moeder mee. ,,Ze is mijn manager", lacht van Dijk. ,,Evi houdt de sleutel van de kleedkamer bij zich en maakt de deur voor me open en dicht". De vader van Evi was ook scheidsrechter en ik ging hem wel eens de spelregels overhoren. Ik vond dat altijd al interessant. Daar ligt misschien wel de basis van mijn scheidsrechterschap."

Van Dijk fluit het liefst mannen. ,,Vrouwen maken veel geniepigere overtredingen, ze zijn daarin slimmer. Mannen fluiten is iets uitdagender al denk ik wel dat het voor een vrouwelijke scheidsrechter makkelijker is dan voor een mannelijke.''

Spelers durven minder tegen me te zeggen dan tegen een man of ze doen het op een andere manier. Ze hebben respect voor me, schelden is er nooit bij. Soms zeggen ze wel eens zoiets als je kunt zelf niet eens vijf keer hooghouden. Ik moet natuurlijk van de bal afblijven maar het liefst zou ik het dan even laten zien."

Van Dijk probeert met humor het ijs bij de jongens te breken. ,,Zijn alle kleren uit, vraag ik soms als ik de kleedkamerdeur opendoe om ze op te halen om naar het veld te gaan."

Een uur voor de wedstrijd ziet elftalbegeleider Piet Portegies Van Dijk al zitten en komt nog voor zij zich heeft gemeld naar haar toe. ,,Bij clubs als De Valken is het allemaal goed geregeld en zijn ze heel gastvrij. Ik floot een keer op De Toekomst een wedstrijd tussen de meiden onder 16 van Ajax en AZ. De ontvangst is daar heel slecht, je moet het zelf allemaal maar uitzoeken."

Het duel tussen De Valken en Hercules Zaandam eindigt in 0-0. ,,Het was spannend tot het eind", vond van Dijk. ,,In de eerste helft moest ik wel vier gele kaarten trekken. Dat is voor mijn doen heel veel. Dat gebeurt me zelden maar het was nodig. Ik ben een beetje het type Bas Nijhuis, ik laat veel doorgaan. In de tweede helft heb ik het wat strakker aangepakt, dat werkte goed."

Elke week volgt verslaggever Jaap Heemskerk scheidsrechters in het Noord-Hollandse amateurvoetbal. Hij gaat op zoek naar anekdotes of speelt in op gebeurtenissen op en rond het veld. Deze week: Jessica van Dijk bij de wedstrijd De Valken-Hercules Zaandam.